

Változatok egy kurucdalra II.

Kikericsek lilája - holtak
földből kiöltött nyelvei.
A vadvizek rongyát a zápor
vasszürke cérnával szegi.

Hazámba bújdosom hazámból.
Istennel ámitom magam, -
de rothadó húsába gázol
sár-béklyós, elkínzott lovam.

Mondogatom - csak megmaradni!
Tavaszodik már a vidék.
A hóvirág - imára? késre? -
lehajtja reszkető fejét.

Hazámba bújdosom hazámból,
ünnepek üszkével teli.
S ingemet asszonyom: a zápor
vasszürke cérnával szegi.

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)